HAJDÚ-BIHAR MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

ESZKÖZÖK ÉS FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSI SZABÁLYZATA

HATÁLYOS: 2021. január 01. napjától

ESZKÖZÖK ÉS FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSI SZABÁLYZATA

Szervezet neve:
HAJDÚ-BIHAR MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

Címe:
4028 Debrecen, Sarló u. 3. szám, Fszt.

Adószáma:
18550483-1-09

Képviseletre jogosult személy(ek) neve:
China Tibor Zsolt

Jelen szabályzatban nem szabályozott kérdésekben a számviteli törvény és a kapcsolódó jogszabályok vonatkozó előírásai szerint kell eljárni. Felülvizsgálata és karbantartása a jogszabályi változások függvényében, de legalább évente történik.

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA
4028 Debrecen, Sarló u. 3. fszt.
Telefon: 52-549-075
Adószám: 18550483-1-09

a szervezet képviseletére jogosult személy(ek)
cégszerű aláírása

TARTALOM

BEVEZETÉS

A SZABÁLYZAT CÉLJA

AZ ÉRTÉKELÉS FOGALMA

ÉRTÉKELÉSI MÓDOK ÉS ELJÁRÁSOK

A MÉRLEGBEN SZEREPLŐ ESZKÖZÖK ÉRTÉKELÉSE

A VALUTÁS, ILLETVE DEVIZÁS TÉTELEK ÉRTÉKELÉSE

AZ EZKÖZÖK ÉRTÉKCSÖKKENÉSE

AZ ESZKÖZÖK ÉRTÉKVESZTÉSE

AZ ESZKÖZÖK ELSZÁMOLT TERVEN FELÜLI ÉRTÉKCCSÖKKENÉSÉNEK ÉS ÉRTÉKVESZTÉSÉNEK VISSZAÍRÁSA

SAJÁT TERMELÉSÚ KÉSZLETEK ÉRTÉKELÉSE

FORGATÁSI CÉLÚ ÉRTÉKPAPÍROK ÉRTÉKELÉSE

PÉNZESZKÖZÖK ÉRTÉKELÉSE

A MÉRLEGBEN SZEREPLŐ FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSE

A JEGYZETT TŐKE ÉRTÉKELÉSE

A TŐKETARTALÉK ÉRTÉKELÉSE

AZ EREDMÉNYTARTALÉK ÉRTÉKELÉSE

A LEKÖTÖTT TARTALÉK ÉRTÉKELÉSE

AZ ÉRTÉKELÉSI TARTALÉK ÉRTÉKELÉSE

A TÁRGYÉVI ADÓZOTT EREDMÉNY ÉRTÉKELÉSE

A CÉLTARTALÉKOK ÉRTÉKELÉSE

A KÖTELEZETTSÉGEK ÉRTÉKELÉSE

BEVEZETÉS

A számviteli törvény előírja a számviteli politika készítés kötelezettségét a hatálya alá tartozó gazdálkodók számára. A számviteli politika részeként a társaság elkészítette a jelen szabályzatot.

A SZABÁLYZAT CÉLJA

A Szervezet, köztestület feladata, hogy a számviteli törvény előírásaival és a számviteli alapelvekkel összhangban, a köztestület adottságait és sajátosságait figyelembe véve, a választási lehetőségeket alkalmazva kialakítsa eszközeinek és forrásainak értékelési elveit, és a kidolgozott értékelési előírások végrehajtását a Szervezet érintett vezetői, és szakemberei, továbbá a választott könyvvizsgáló (könyvvizsgáló cég), és az adóhatóság számára (vagyis mindazoknak, akiknek beszámoló információit meg kell érteniük, fel kell használniuk) egyértelművé tegye.

A jelen szabályzat tartalmazza:

- a számviteli politika keretében hozott döntések gyakorlati végrehajtását, az eszközök és a források értékelési módszerét,
- minden, a mérlegben megjelenő eszköz és forrástétel értékelésére vonatkozó szabályt,
- minden olyan számviteli kérdés rendezését, amely szervesen hozzátartozik az eszközök és a források mérlegértékének meghatározásához

Az eszközök és források értékelési szabályzata a köztestület számviteli politikájának szerves része és szorosan kapcsolódik az

- eszközök és a források leltárkészítési és leltározási szabályzatához
- a köztestületnél alkalmazott számlarendhez
- az önköltség-számítás rendjére vonatkozó belső szabályzathoz (ha ilyen a társaságnál nem készült, ez a pont törlendő).

AZ ÉRTÉKELÉS FOGALMA

Az értékelés a számvitelben egy sajátos tartalommal bíró kategória, amely a köztestület tulajdonában, kezelésében lévő vagyontárgyak és azok forrásai mérlegértékének kiszámítására, meghatározására utal.

Az értékelésnél a vállalkozás, érdekképviselet folytatásának számviteli alapelvéből (SZT.15. § (1)) kell kiindulni, ha ennek az alapelvnek az érvényesülését eltérő rendelkezés nem akadályozza, illetve a vállalkozási, köztestületi tevékenység folytatásának ellentmondó tényező vagy körülmény nem áll fenn (SZT. 46. § (1)).

Amikor a jelen szabályzat beszerzési értéket, vagy előállítási költséget rögzít, akkor a következőket kell érteni (SZT. 47. § - 51. §):

A beszerzési érték minden ráfordítás, amely az eszköz megszerzése, létesítése, üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezésig, a raktárba történő beszállításáig felmerült, és az adott eszközhöz egyedileg hozzákapcsolható. Nem része a beszerzési értéknek a levonható előzetesen felszámított általános forgalmi adó összege, de a beszerzési érték részét képezi az arányosítással meghatározott előzetesen felszámított, le nem vonható általános forgalmi adó összege.
A beszerzési érték részét képező tételeket a költségek felmerülésekor, a gazdasági esemény megtörténtekor, de legkésőbb az üzembe helyezéskor, illetve a raktárba történő beszállítás-

kor kell számításba venni a számlázott, vagy kivetett összegben. Amennyiben az üzembe helyezésig, illetve a raktárba történő beszállításig a számla nem érkezett meg, illetve a fizetendő összeget az illetékes hatóság nem állapította meg, akkor az adott tétel értékét a rendelkezésre álló dokumentumok alapján kell meghatározni. Az így meghatározott érték és a ténylegesen számlázott vagy később módosított fizetendő összeg közötti különbözettel a beszerzési értéket kell módosítani a végleges bizonylatok kézhezvétele időpontjában, ha az eltérés jelentős. Jelentősnek tartjuk ebben a tekintetben azt az összeget, amely meghaladja a 500.000 forintot.

Saját előállítási eszközök esetében bekerülési értéknek az előállítási költség számít.
Az előállítási költségek közé azok a ráfordítások tartoznak, amelyek az eszköz előállítása, üzembe helyezése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, eredeti állagának helyreállítása során közvetlenül felmerültek, az előállítással bizonyíthatóan szoros kapcsolatban voltak, továbbá az eszközre megfelelő mutatók segítségével elszámolhatók.
Amennyiben az értékesítésnek az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások (az alvállalkozói teljesítmények) értékével csökkentett nettó árbevétele valamely évben az egymilliárd forintot vagy a költség nemek szerinti költségek az eladott áruk beszerzési értékét, az alvállalkozói teljesítmények értékét nem tartalmazó együttes összege az ötszázmillió forintot meghaladja, az ezt követő üzleti évtől kezdődően a saját előállítású termékek, és saját tevékenység keretében végzett szolgáltatások közvetlen önköltségét az önköltség számítási szabályzat szerinti utókalkuláció módszerével kell megállapítani (SZT. 14. § (7)).
A társaság az előbbiek figyelembe vételével nem köteles önköltség számítási szabályzat készítésére, ilyen szabályzatot nem is készített.

ÉRTÉKELÉSI MÓDOK ÉS ELJÁRÁSOK

A társaság a különböző időpontokban beszerzett, előállított, az azonos paraméterekkel rendelkező és általában csoportosan nyilvántartott eszközei és kötelezettségei értékelésekor az átlagos beszerzési (előállítási) árat alkalmazza.

Tartósnak minősül a könyv szerinti érték és a piaci érték különbözete, ha az múltbeli tények vagy jövőbeni várakozások alapján legalább egy évig fennáll. E mellett a különbözet tartósnak minősül fennállásának időtartamától függetlenül akkor is, ha az értékeléskor a rendelkezésre álló információk alapján véglegesnek tekinthető. *(Szt. 46. § (4)).* Az értékelés időpontjában az olyan eszközök tekintetében tehát, ahol a rendelkezésünkre álló információk alapján a múltbeli adatok, illetve a jövőbeni várakozások szerint a piaci érték (a várhatóan megtérülő érték) és a könyv szerinti érték közötti különbözet jelentős összegű, de ezt a különbözetet a vállalkozó nem tudja alátámasztani legalább egy éves adatokkal, az értékváltozás tartóssága akkor is megállapítható, ha az értékkülönbözetet véglegesnek lehet megítélni. Jelentősnek tartjuk ebben a tekintetben azt az összeget, amely meghaladja a 500.000 forintot.

A MÉRLEGBEN SZEREPLŐ ESZKÖZÖK ÉRTÉKELÉSE (SZT. 57. § - 59. §)

A befektetett eszközök a leírásokkal csökkentett és visszaírásokkal növelt beszerzési értéken kerülnek nyilvántartásba vételre. Az eszközök értékcsökkenése az aktiválás napjától kezdődően kerül elszámolásra. Amennyiben az üzleti év mérleg fordulónapján az egyedi eszköz piaci értéke alacsonyabb a könyv szerinti értékénél, akkor az így mutatkozó veszteségjellegű különbözetet az amortizálandó (immateriális javak, tárgyi eszközök) eszközök esetében terven felüli értékcsökkenésként, minden más eszköz esetében pedig értékvesztésként számoljuk el.

A korábban elszámolt terven felüli értékcsökkenés és értékvesztés visszaírását (amennyiben az szükséges) az üzleti év mérleg fordulónapjára vonatkozó év végi értékelés keretében hajtjuk végre.

Az eszközök és források értékelését a számviteli törvényben foglaltak szerint végezzük el.
Ahol az értékelés tekintetében a törvény választási lehetőség enged, a következőképp járunk el:

- értékhelyesbítés (SZT. 58. § (5))
- vagyoni értékű jogok esetében értékhelyesbítést
  - *nem alkalmazunk.*
- szellemi termékek esetében értékhelyesbítést
  - *nem alkalmazunk*
- tárgyi eszközök esetében értékhelyesbítést
  - *nem alkalmazunk*

A VALUTÁS, ILLETVE DEVIZÁS TÉTELEK ÉRTÉKELÉSE (SZT. 60. §)
A valutapénztárban lévő valutakészlet, csekk, a devizaszámlán lévő deviza, a külföldi pénzértékre szóló követelés, befektetett pénzügyi eszköz, értékpapír (együtt: külföldi pénzértékre szóló eszköz), illetve kötelezettség forintértékének meghatározásakor az alábbiak szerint járunk el:

A valutapénztárban lévő valutakészletet és a devizaszámlán lévő devizát, a külföldi pénzértékre szóló követelést, befektetett pénzügyieszközt, és értékpapírt a számviteli politikában rögzített választott árfolyamon mutatjuk ki.

Valuta és devizakészletek esetében bekerülési értékként a FIFO módszer szerinti árfolyamon számított forintértéket vesszük figyelembe

Amennyiben a választott számlavezető hitelintézet adott napon belül többször is jegyez devizaárfolyamot, akkor az adott napi jegyzett árfolyamok közül a számviteli politikában meghatározott árfolyamot vesszük figyelembe.

A külföldi szállítónak devizában adott és a külföldi szállítóval még el nem számolt előlegek forintértékét a számviteli politikában rögzített választott árfolyamon mutatjuk ki.

A valutaeszközök, devizaeszközök és devizakötelezettségek értékelését az üzleti év zárásakor végezzük el.
A valutapénztárban lévő valutakészletnek, a devizaszámlán lévő devizának, továbbá a külföldi pénzértékre szóló követelésnek, befektetett pénzügyi eszköznek, értékpapírnak, illetve kötelezettségnek az üzleti év mérlegforduló napjára vonatkozó értékelése előtti könyv szerinti értéke és az értékeléskori forintértéke közötti különbözetet:
- amennyiben az összevontan veszteség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között árfolyamveszteségként,
- amennyiben az összevontan nyereség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb bevételei között árfolyamnyereségként

számoljuk el.

AZ EZKÖZÖK ÉRTÉKCSÖKKENÉSE (SZT. 52. § - 53. §)

Az értékcsökkenés az amortizálódó eszközök (immateriális javak, tárgyi eszközök) fizikai kopásának, erkölcsi avulásának pénzben kifejezett értéke.
Az immateriális javak és tárgyi eszközök terv szerinti értékcsökkenése - az egyedi értékelés elve alapján, - a használat várható idejének és tervezett maradványértékének figyelembevételével - a választott értékcsökkenési leírási módszerrel kerül elszámolásra.

Az értékcsökkenést az üzembe helyezés napjától kezdődően számoljuk el addig, amíg az eszköz könyv szerinti értéke el nem éri a maradványértéket, vagy a nulla forintot. Valamely eszköznek az állományból történő kivezetésekor az értékcsökkenést a kivezetés napjáig számoljuk el. Az üzembe helyezés időpontja az eszköz szokásos vállalkozási, érdekképviseleti tevékenység keretében történő rendeltetésszerű hasznosításának a kezdő időpontja, vagyis az az időpont, amikor az adott eszközzel az üzemszerű tevékenység megkezdésre kerül.

Az üzembe helyezést üzembe helyezési jegyzőkönyvvel dokumentáljuk.

Az immateriális javak és tárgyi eszközök értékcsökkenésének számításához a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény mellékletében meghatározott értékcsökkentési kulcsokat alkalmazzuk amennyiben ezen kulcsokkal számított leírási idő nem tér el jelentősen az általunk tervezett használati idő tartamától. Ebben a vonatkozásban jelentősnek a 2 % vagy annál nagyobb mértékű eltérést tartjuk.

A „kisértékű"-ként definiált, ÁFA nélkül számítva 100.000 forint alatti beszerzési értékű immateriális javak illetve tárgyi eszközök esetében az egyösszegű értékcsökkenési leírást alkalmazzuk.

Az értékcsökkenés elszámolása naptári napokra vetítve történik.
Az elszámolás gyakorisága évente az éves zárás során történik

Az értékcsökkenés számítás módszere a számviteli politikában került meghatározásra.

AZ ESZKÖZÖK ÉRTÉKVESZTÉSE (SZT. 54. § - 56. §)

Értékvesztést az alábbi esetekben számolunk el különösen:
- hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok esetében, ha annak könyv szerinti értéke és piaci értéke közti veszteségjellegű különbözet tartós és jelentős összegű.
- vásárolt készletek esetében, ha azok könyv szerinti értéke jelentősen és tartósan magasabb, mint azok mérlegkészítéskor ismert piaci értéke.
- saját termelésű készletek esetében, ha azok könyv szerinti (előállítási) költsége jelentősen és tartósan magasabb, mint azok mérlegkészítéskor ismert várható eladási ára.
- vevők, illetve egyéb adósok esetében a mérlegfordulónapon már esedékessé vált, de ki nem egyenlített tételek esetében, ha azokat a mérlegkészítés időpontjáig sem egyenlítették ki. A vevőket és adósokat a mérlegkészítéskor minősítjük, és a minősítés alapján számolunk el a velük szemben a mérlegforduló napon fennálló követeléseinkre értékvesztést. A minősítés alapja a vevők, illetve egyéb adósok mérlegfordulónapon már lejárt tartozásainak leghosszabb időtartama alapján történik. Ezen leghosszabb időtartamú tartozások alapján a következő mértékű értékvesztéseket számoljuk el az adott vevő vagy egyéb adós összes lejárt tartozása vonatkozásában:
  - 30 napon túli, de 60 napon belüli tartozás: 0 %
  - 59 napon túli, de 90 napon belüli tartozás: 0 %
  - 89 napon túli, de 120 napon belüli tartozás: 0 %

- 119 napon túli, de 180 napon belüli tartozás: 0 %
- 179 napon túli, de 360 napon belüli tartozás: 0 %
- 359 napon túli tartozás: 20 %
- csődeljárás vagy felszámolási eljárás esetén: 100 %

• ha a vevőknek vagy egyéb adósoknak a mérlegfordulónapon már lejárt tartozásai tekintetében ismert egy pontos, várhatóan meg nem térülő összeg, az adott vevő vagy egyéb adós tartozására vetített értékvesztés összegét ebben az összegben határozzuk meg.

• kis összegű tartozásokkal rendelkező vevőket és egyéb adósokat nem kezeljük összevontan és elkülönítve

• fajlagosan kis értékű készleteket nem tartjuk nyilván elkülönített készletcsoportonként, esetleges értékvesztésük elszámolása nem különbözik az egyéb készletek esetében alkalmazott eljárástól

Az értékvesztés elszámolással kapcsolatban tartósnak az 1 évet meghaladó időtartam minősül.
Az értékvesztés elszámolással kapcsolatban jelentős összeg alatt 500.000 forint összeget értünk

Fajlagosan kisértékű készlet alatt azokat a készleteket értjük, melyek egységnyi könyv szerinti értéke kisebb mint 10.000 Ft

Kis összegű tartozásnak tekintjük a vevők vagy egyéb adósok esetében a lejárt követeléseknek az adott vevő vagy egyéb adós felé fennálló egyenlegét, amelynek összege kisebb mint 100.000 Ft

AZ ESZKÖZÖK ELSZÁMOLT TERVEN FELÜLI ÉRTÉKCCSÖKKENÉSÉNEK ÉS ÉRTÉKVESZTÉSÉNEK VISSZAÍRÁSA

Amennyiben az alkalmazott leírások (terven felüli értékcsökkenés, értékvesztés) miatt az eszközök könyv szerinti értéke jelentősen és tartósan alacsonyabb a piaci értéknél, ez elszámolt terven felüli értékcsökkenést, illetve értékvesztést visszaírással csökkentjük. A visszaírást maximum olyan mértékig alkalmazzuk, hogy a visszaírásban érintett eszköz könyv szerinti értéke ne legyen magasabb a nyilvántartásba vételkor megállapított bekerülési értéknél, illetve immateriális javak és tárgyi eszközök esetében a terv szerinti értékcsökkenés figyelembevételével meghatározott nettó értéknél.

SAJÁT TERMELÉSÚ KÉSZLETEK ÉRTÉKELÉSE (SZT. 62. § (2))

A saját termelésű készletek (befejezetlen termelés, félkész-és késztermék, állatok) bekerülési értékeként
a közvetlen önköltséget (SZT. 51. §) vesszük figyelembe

A közvetlen önköltséget norma szerinti közvetlen önköltség számítással határozzuk meg

A befejezetlen termelés norma szerinti közvetlen önköltségét nem teljesítési fok szerint határozzuk meg

FORGATÁSI CÉLÚ ÉRTÉKPAPÍROK ÉRTÉKELÉSE

Az értékpapírok között az egy évnél rövidebb befektetési idejű, forgatási céllal, átmeneti, nem tartós befektetésként vásárolt kötvények, részvények, egyéb értékpapírok vételi értékét, továbbá a saját részvények, üzletrészek visszavásárlási értékét mutatjuk ki.

A tulajdoni részesedést jelentő befektetést, függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel, bekerülési értéken, illetve a már elszámolt értékvesztéssel csökkentett, a korábban elszámolt értékvesztés visszaírt összegével növelt, könyv szerinti értéken mutatjuk ki (SZT. 64. § (1)).
A külföldi pénzértékre szóló értékpapírt a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó, választott pénzintézet által közzétett devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba.

PÉNZESZKÖZÖK ÉRTÉKELÉSE
A pénzeszközök a készpénz és a csekkek, az elektronikus pénz továbbá a bankbetétek értékét foglalják magukba.
A mérlegben a pénztár, csekkek értékeként az üzleti év mérlegforduló napján a pénztárban lévő forintpénzkészlet értékét a valutakészlet átszámított forintértékét, az elektronikus pénz értékét, a kapott csekkek értékét leltárral alátámasztva mutatjuk ki.
A mérlegben a bankbetétek értékeként az üzleti év mérlegforduló napján, a számlavezető hitelintézetnél elhelyezett forintbetét bankkivonattal egyező értékét, továbbá a devizaszámlán lévő deviza bankkivonattal egyező értékének átszámított forintértékét mutatjuk ki, függetlenül attól, hogy azokat belföldi vagy külföldi hitelintézetben helyezték el.
A valutapénztárba bekerülő valutakészletet, a devizaszámlára kerülő devizát a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba, kivéve a forintért vásárolt valutát, devizát, amelyet a fizetett összegben kell felvenni, és amelynél a ténylegesen fizetett forint alapján kell a nyilvántartásba vételi árfolyamot meghatározni.

A MÉRLEGBEN SZEREPLŐ FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSE
A saját tőkét, a céltartalékot, a kötelezettségeket és a passzív időbeli elhatárolásokat a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

A mérlegben a saját tőke elemei között külön tételben negatív előjellel szerepeltetjük a jegyzett, de még be nem fizetett tőke értékét.

A TŐKETARTALÉK ÉRTÉKELÉSE
A tőketartalékot mind év közben, mind a mérlegkészítéskor a mérlegben könyv szerinti értéken szerepeltetjük.
A tőketartalékot kizárólag a létesítési okirat (társasági szerződés, alapító okirat) alapján lehet elszámolni, végleges pénzeszköz átadását az egyéb bevételek között mutatjuk ki.
A tőketartalék összességében csak pozitív értékként vagy nulla értékként jelenhet meg a mérlegben. A tőketartalék értéke negatív nem lehet!

AZ EREDMÉNYTARTALÉK ÉRTÉKELÉSE
Az eredménytartalékot mind év közben, mind mérlegkészítéskor a mérlegben könyv szerinti értéken szerepeltetjük.

A LEKÖTÖTT TARTALÉK ÉRTÉKELÉSE
A lekötött tartalék a tőketartalékból, illetve az eredménytartalékból lekötött összegeket és a kapott pótbefizetések összegét foglalja magában.

Lekötött tartalékként kell kimutatni a gazdasági társaságnál a veszteségek fedezetére kapott pótbefizetés összegét, a pótbefizetés visszafizetéséig. A lekötött tartalékot feloldásáig a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

AZ ÉRTÉKELÉSI TARTALÉK ÉRTÉKELÉSE
Az értékelési tartalékot a mérlegben könyv szerinti értéken szerepeltetjük.

A TÁRGYÉVI ADÓZOTT EREDMÉNY ÉRTÉKELÉSE
A tárgyévi adózott eredményt a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

A CÉLTARTALÉKOK ÉRTÉKELÉSE
A képzett céltartalékokat a mérlegben könyv szerinti értéken szerepeltetjük.

A KÖTELEZETTSÉGEK ÉRTÉKELÉSE
A kötelezettségek lehetnek:
- hátrasorolt kötelezettségek,
- hosszú lejáratú kötelezettségek,
- rövid lejáratú kötelezettségek

A külföldi vevőtől valutában, devizában kapott és még a külföldi vevővel el nem számolt előlegek forintértékét a devizaműveletek végzésére felhatalmazott az adott ügyletet lebonyolító pénzintézet által meghirdetett, a pénzügyi teljesítés napjára vonatkozó valuta-, devizavételi árfolyam alapján határozzuk meg. A devizában kapott előleget a számviteli politikában meghatározottak szerint átszámított összegben mutatjuk ki a mérlegben a szerződés szerinti teljesítést követő elszámolásig, az előleg visszautalásáig, illetve egyéb bevételként történő elszámolásáig.

A vevőtől forintban kapott előleget a ténylegesen befolyt összegben mutatjuk ki a mérlegben a szerződés szerinti teljesítést követő elszámolásig, az előleg visszautalásáig, illetve egyéb bevételként történő elszámolásáig.

Az áruszállításból, a szolgáltatás teljesítéséből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó
- forintban teljesítendő kötelezettséget az elismert, számlázott összegben,
- devizában teljesítendő kötelezettséget – kivéve, ha az ellenérték kiegyenlítése exportáruval történik - az elismert, számlázott devizaösszegnek a forintra átszámított összegében mutatjuk ki a mérlegben mindaddig, amíg azt pénzeszközzel, váltóval, eszközátadással, a Polgári Törvénykönyv szerinti beszámítással ki nem egyenlítették.

A forintban felvett hitelt, kölcsönt a ténylegesen folyósított, illetve a törlesztésekkel csökkentett összegben, a devizában felvett hitelt, kölcsönt a ténylegesen folyósított deviza, illetve a törlesztésekkel csökkentett deviza forintra átszámított összegében mutatjuk ki a mérlegben.

A pénzügyi lízinggel kapcsolatos kötelezettség összegét a megfizetett lízingdíjnak a lízingszerződésben meghatározott törlesztés összegével csökkentetten állítjuk be a mérlegbe. Az ilyen címen felvett kötelezettség összege nem foglalja magában a pénzügyi lízinggel kapcsolatosan fizetendő kamat összegét.
A forintban fennálló váltótartozásokat a fizetendő forintösszegben, a devizában fennálló váltótartozásokat a devizaösszegnek a forintra átszámított összegében mutatjuk ki.

A külföldi pénzértékre szóló egyéb kötelezettséget a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba. A mérlegben a külföldi pénzértékre szóló kötelezettséget az üzleti év mérlegforduló napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken mutatjuk ki.